

betragte den Finantspolitik, der gik i modsat Retning, at jeg igaar troede at kunne undlade at trætte Thinget med en Gjentagelse deraf. Det var det, som den ærede sidste Taler kaldte, at jeg gik uden om Spørgsmaalet, men dette har ingenlunde været min Mening; jeg er fuldkommen beredt til paa enhver Tid at forsvare den Anskuelse, jeg har gjort gjældende i saa Henseende. Jeg skal — for i Korthed at gjentage de vigtigste Momenter deraf — navnlig fremhæve, at jeg ikke kan anse det for en forsvarelig Finantspolitik, naar vi i Nar som disse alene udrede de Afdrag paa Gjælden, hvortil vi kontraktmæssig ere forpligtede, ved Forbrug af vor Formue. Det er imod den Tanke, som ligger til Grund ved Gjældens Stiftelse, hvilken nemlig er den, at man paa drager sig den store Gjæld i de trange Tider med den Forpligtelse i de mindre trange, i de gode Tider at afdrage paa den; men naar man i de gode Tider kun afdrager paa Gjælden derved, at man anvender Statsformuen dertil, gaar man fra den Tanke og den Hensigt, hvori Gjælden er stiftet. Jeg føier dertil, at, naar man som en Trøst for, at man gaar saaledes frem, anfører, at man skaffer Statskassen et Aktiv, er det min Opfattelse, at de Jernbaner, hvorom Taleren er, hvor gavnlige og nyttige de end i mange Henseender kunne være for Landet, dog ikke kunne betragtes som et Aktiv. Dette er min Hovedbetragtning i denne Sag; det er en Betragtning, som jeg tillader mig at fastholde i enhver Henseende, og som jeg ikke kan finde at være svækket ved, hvad der er fremkommet. Efter hvad jeg har tilladt mig at anføre om den Tendent, der viser sig at gaa i en anden Retning, ville de Herrer kunne se, at den vil medføre en saa alvorlig Forandring i de Grundsætninger, som have ledet mig i en lang Række af Nar, og som jeg ved en lang Erfaring er kommen til at anse for rigtige, at jeg i og for sig ikke vil kunne finde mig dertil. Dertil kommer et andet Punkt, og det var det, som jeg igaar tillod mig at fremhæve, fordi jeg troede, at det var rigtigt, at ogsaa denne Side af Sagen kom tilstrækkelig tydelig og klart frem for det høie Thing. Jeg hører imidlertid i Dag, at det ærede

Medlem for Velle Amts 3die Valgfreds (Th. Nielsen) ikke fuldstændig rigtig har opfattet Tanken i mit Foredrag, og jeg skal derfor tillade mig at gjøre den noget tydeligere. Der er i dette Thing, hvis jeg ikke feiler, en meget udbredt Anskuelse — jeg har ikke i lang Tid hørt den modsige, men det kan jo gjerne være, at der er Nogle, som have en anden Mening, medens et langt overveiende stort Flertal nærer den — om, at vi bør stræbe hen imod en Reform af vort Skattesystem igennem en Indtægtsstat. Jeg har nu igaar tilladt mig at gjøre de Herrer opmærksomme paa, at det ikke, fordi denne Anskuelse var saa udbredt i dette Thing, var afgjort, at man kunde sætte den igennem. Regjeringen har ikke nogenfinde udtalt sig om dette Punkt, og det andet Thing har ved sine Afstemninger og Forhandlinger om de Indtægtsstatlove, som der have foreligget, forbeholdt dette Spørgsmaal til senere Afgjørelse, men jeg tror ikke, at jeg feiler, naar jeg siger, at det efter min Opfattelse er meget tvivlsomt, hvorledes Flertallets Anskuelse i det andet Thing vil staa til den Tanke, som jeg tror sandsynlig har det store Flertal for sig i dette Thing. De ville altsaa se, mine Herrer, at den Tanke, De nære, kun vil kunne gennemføres derved, at De i det andet Thing og hos Regjeringen finde en Sammenlutning til og en oprigtig Samvirken i den, men det forekommer mig, at det Botum, De ved denne Lov ville afgive imod en Indkomststat, afgjør Spørgsmaalet, og afgjør det imod deres egen Tanke (Modsigelse). Ja, mine Herrer, jeg indrømmer jo, at Meningerne i saa Henseende kunne være forskellige, og de Herrer kunne sige: Vi kunne altid tage Spørgsmaalet for igjen; men efter min fulde Overbevisning gjøre De et meget falst Skridt i den Retning ved at forkaste denne Lov; thi for det Første afbryde De derved Rækkefølgen af Indkomststatlovene, medens De stemple Indkomstskatten som en Leilighedsstat, og for det Andet lade De derved en Ligning tilbage, som efter den med Landsthinget indgaaede Overenskomst skal foretages efter den paagjældende Lov; De udskyde det Tidspunkt, da der kan fremkomme en alvorlig Forhandling om